

Pan předseda Poslanecké sněmovny zapomněl na zákon

V Právu dne 10. října 2014 pan předseda Poslanecké sněmovny za ČSSD Jan Hamáček velmi správně kritizuje záměr pražských památkářů odstranit vzácného okřídleného lva – pomník na paměť našich a britských letců RAF, kteří bojovali proti Luftwaffe III. reichu. Pan předseda oprávněně připomíná zásluhy vážených Britů, kteří se složili na tento pomník, aby oživil památku našich a britských hrdinů II. světové války i na území České republiky, nástupníka ČSR, britského spojence ve válce s pangermánským zločineckým reichem.

Správně též vytýká ozařeným pražským památkářům, že svým necitelným postupem nejen urážejí památku válečných hrdinů, ale atakují rovněž olbřímí mezinárodní diplomatický skandál mezi oběma přátelskými zeměmi. To vše však nemůže dostatečně vyčerpat kritiku úředně obluzených památkářů. Na co že to pan předseda ve své kritice zcela zapomněl? Přece na zákon!

Pan předseda si neuvědomil, že jednou bez odporu postavený pomník na Klárově se stal kenotafem. A jako kenotaf – symbolický památník padlých hrdinů války – se podle dikce zákona č. 122/2004 Sbírky, o válečných hrobech a pietních místech, stal PIETNÍM MÍSTEM!! A s pietním místem nelze nijak manipulovat, protože to zákon zakazuje, a to pod pokutou až do 100 000 korun. Gesci nad tímto zákonem pak nemá ministerstvo kultury, nýbrž Ministerstvo obrany ČR. Památkáři naopak měli dodat ministerstvu obrany prostě a jednoduše popis a účel tohoto kenotafu bez jakýchkoli námitek – a ne zatěžovat orgány stavebního odboru a veřejnost neplodnými – doslova šaškovskými – diskuzemi o kunsthistorické vhodnosti či nevhodnosti pomníku v dané lokalitě. Zkrátka a dobře pod rouškou odbornosti se prezentovalo strašlivé diletantství a neznalost zákona, která absolutně neomlouvá.

Za tento exces by měly na „pampěči“ v Praze padat hlavy! A pan předseda by si měl doplnit svou argumentaci v první řadě o odkaz na platný zákon o válečných hrobech a pietních místech, kterým se mění zákon o pohřebnictví. Odkaz na zákon, který se v tomto případě úsilím o odstranění pomníku evidentně zpochybnil. V případě fyzického odstranění pomníku pak by došlo k jeho úplnému porušení.

Co nakonec? Je směšné až tragikomické, že zákon musíme připomínat my odbojáři a legionáři, a ne náš zástupce moci zákonodárné. Jestliže máme – řečeno s klasiky – na pražské památkové péči v této kauze „Hulvátov“, pak nechtějme, aby ve sněmovně vládl „Kocourkov“, i když pan předseda to myslel velice správně a chvályhodně...

Dr. Jiří Jaroš Nickelli, předseda OV ČSBS Boskovice